

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14527 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 29 december 2005 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 december 2005.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 11 januari 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. CALLEWAERT en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Vluchtrelaas

U verklaart staatsburger te zijn van Rwanda. De etnische afkomst van uw vader is Hutu en van uw moeder Tutsi. U verliet uw land van herkomst op 14 mei 2005. U kwam op 15 mei 2005 aan in de luchthaven van Zaventem, waar u het statuut van vluchteling aanvraagde. U bent in het bezit van uw Rwandese identiteitskaart.

Volgens de verklaringen die u voor het CGVS hebt afgelegd, werden uw moeder, zus en twee broers op 20 april 1994 gedood door Interhamwe omwille van hun etnische afkomst. U was op dat moment bij uw tante X (M.) en een zekere X, een jonge vrouw die bij uw tante woonde. Jullie doken eerst samen onder bij een buurman. Daarna

zochten u en X jullie toevlucht in de kerk Sainte-Famille, terwijl uw tante onderdook in Butamwa. X werd na verloop van tijd meegenomen door Interhamwe, vermoedelijk om gedood te worden. U hebt nadien niets meer over haar lot gehoord. U bleef in de kerk totdat het 'FPR' (Front Patriotique Rwandais) in juli 1994 het land veroverd had. U leefde sindsdien samen met uw tante. Uw vader werd eind juli 1994 door militairen van het FPR gearresteerd. Hij werd ervan beschuldigd niets ondernomen te hebben toen Interhamwe zijn vrouw en kinderen doodden. In feite was uw vader op dat moment niet aanwezig. U hebt nadien niets meer over uw vader gehoord. U vreest dat hij gedood werd. In 1997 voltooide u uw secundaire studies. Sindsdien helpt u uw tante in haar zaak; zij importeert huishoudtoestellen vanuit Dubai. In april 2005 kreeg u het bezoek van twee medewerkers van een gacaca-rechtbank. Zij vroegen u om te getuigen tegen generaal Munyakazi wanneer hij voor een gacaca-tribunaal zou verschijnen. Ze vroegen u hem te beschuldigen van de moord op uw moeder en van het uitmoorden van personen die hun toevlucht hadden gezocht tot de kerk Sainte-Famille. U weigerde omdat u generaal Munyakazi in 1994 nooit gezien had en de getuigenis vals zou zijn. U merkte op dat het FPR Munyakazi op basis van valse beschuldigingen wil vervolgen, terwijl binnen het FPR misdadigers, zoals de moordenaars van uw vader, vrij rondlopen. De twee mannen zeiden dat u de Interhamwe verdedigt. Zij drongen nogmaals aan om aanwezig te zijn op de vergadering, waar de verklaringen van de verschillende getuigen op elkaar afgestemd zouden worden. U ging niet naar de bewuste vergadering. Op 25 april 2005 werd u 's avonds in uw woning gearresteerd en naar het politiebureau van Muhima gebracht. U werd ondervraagd door een politie-agent over uw uitspraken over het FPR. U herhaalde dat u vond dat alle moordenaars berecht moesten worden, ook die van het FPR. Een andere agent greep u bij de keel en sloeg u met het hoofd tegen de muur, hij sloeg u en stampte u in uw zij. U hebt hier nu nog fysieke gevolgen van. De agent vroeg u om namen te noemen van personen met wie u samenwerkte. U werd met een wagen weggevoerd naar een bureau van de inlichtingendienst in Gikondo dat 'Chez Gacinya' wordt genoemd. U werd in een cel alleen opgesloten. Gedurende uw detentie daar werd u niet ondervraagd. U mocht de cel nooit verlaten. In de nacht van 8 op 9 mei 2005 werd u door een bewaker uit de cel gehaald en naar buiten gebracht. Uw tante was met de hulp van een bevriend lid van de inlichtingendienst, William (P.), erin geslaagd om uw ontsnapping te regelen. U verbleef nog tot 14 mei 2005 in Kabuga bij een vriendin van uw tante. Op die dag hebt u Rwanda via de luchthaven van Kigali verlaten.

B. Motivering

U verklaart vervolging te vrezen omdat u weigerde te getuigen tegen generaal Munyakazi. U werd gevraagd om tegen hem te getuigen omdat u in 1994 twee en een halve maand in de Ste-Famille kerk verbleef, waar Munyakazi misdrijven zou hebben gepleegd. **Uit uw verklaringen blijkt echter dat u niet aannemelijk hebt gemaakt van april tot juli 1994 uw toevlucht te hebben gezocht in de kerk Ste-Famille.** U legde over deze periode tijdens uw gehoor in dringend beroep (dd. 8 juni 2005) vage verklaringen af, die u in uw gehoor ten gronde aanvult met meer details. Uw verklaringen zijn echter op een aantal essentiële punten onmogelijk in overeenstemming te brengen met de beschikbare informatie, waardoor u uw geloofwaardigheid niet herstelt hebt.

Wanneer u tijdens het gehoor in dringend beroep (DB) gevraagd wordt naar de aanvallen en bedreigingen die u gedurende uw verblijf in de kerk onderging, zegt u enkel dat de Interhamwe jongeren (jonge mannen) uit de vluchtelingen zochten en meenamen om hen te doden (CGVS gehoorverslag DB, p. 8-9). Wanneer u gevraagd wordt of ook mensen gedood werden binnen het domein van de kerk, zegt u dat ze enkel op één dag geschoten hebben toen iemand probeerde te ontsnappen (CGVS gehoorverslag DB, p. 8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de Ste-Famille op 1 mei 1994 door het Rwandese leger gebombardeerd werd. **Hierbij kwamen 18 mensen om het leven (zie informatie in het administratief dossier).** Op 17 juni 2005 werden in de Ste-Famille 70 tot 100 Tutsi gedood. Alhoewel het aannemelijk is dat een kind niet naar plaatsen wordt gebracht waar doden zijn gevallen, is het weinig aannemelijk dat u (die op dat moment toch al 14 jaar oud

was) van dermate ingrijpende gebeurtenissen niet op de hoogte zou zijn, aangezien deze ernstige feiten zich voordeden op momenten dat u, volgens uw beweringen, in de kerk verbleef. Tijdens de inval van de Interhamwe op 17 juni 2005 zochten de Tutsi vluchtelingen in alle uithoeken van de Ste-Famille naar een schuilplaats. Zeventig tot honderd mensen werden op de binnenplaats van de kerk gedood. Hun lijken bleven drie dagen op de binnenplaats liggen! Wanneer u tijdens het gehoor in de fase ten gronde hiermee geconfronteerd wordt, zegt u dat u wel gehoord hebt dat mensen binnen het terrein van de kerk gedood werden, maar dat u hun lijken nooit hebt gezien. Tijdens het gehoor in dringend beroep werd u echter niet gevraagd of u zelf ook lijken gezien hebt, maar enkel of binnen het domein van de kerk mensen gedood werden. U antwoordde dat éénmaal op iemand werd geschoten, maar dat ze voor de rest de mensen meenamen om hen te doden (CGVS gehoorverslag DB, p. 8-9). In een fax van 6 juli 2005 schrijft het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) dat slechts enkele lijken in de omgeving van de Ste-Famille gelegen zouden hebben (zij verwijzen hierbij naar een artikel van

06/07/1994 in het administratief dossier). Uit het artikel blijkt echter duidelijk dat de journalist de situatie op 4 juli 1994 beschrijft en niet tussen 17 en 20 juni 1994. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de leidinggevende priester van de Ste-Famille op 20 juni 1994 het bevel heeft gegeven om de tientallen lijken die op de binnenplaats van de kerk lagen, op te bergen, juist om ze aan het oog van buitenlandse journalisten te onttrekken.

In verband met een ander essentieel punt voor de vluchtelingen in de Ste-Famille, met name de evacuaties door Unamir, legt u ook verklaringen af die in strijd zijn met de beschikbare informatie. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Unamir drie evacuaties tot een goed einde heeft gebracht; een eerste begin juni 1994, de tweede op 13 juni en de derde op 20 juni 1994 (zie informatie in het administratief dossier). U verklaart echter dat er slechts één evacuatie heeft plaatsgevonden (CGVS gehoorverslag, p. 5). Het is weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte was van het feit dat er meerdere evacuaties plaatsvonden, gezien de penibele situatie in de kerk en gezien vrouwen en kinderen volgens de beschikbare informatie juist het meeste kans maakten om geëvacueerd te worden.

Wanneer u gevraagd werd of de kerk afgesloten is door een hek of door een muur verklaart u dat de kerk aan één zijde afgesloten werd door een hek uit prikkeldraad, maar dat aan de andere zijde geen omheining was (CGVS gehoorverslag TG, p. 3). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de kerk omringd is door een hoge muur en daarom voor de vluchtelingen een veilige plaats leek (zie informatie in het administratief dossier).

Wanneer u tijdens het gehoor in DB gevraagd wordt wie Wenceslas Munyeshaka is, blijkt deze naam u niets te zeggen (CGVS gehoorverslag DB, p. 24). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat pater Wenceslas vanaf april 1994 tot aan het einde van de oorlog (dus gedurende de hele periode (ongeveer drie maanden) dat u in de kerk verbleef) de leiding had over de Ste-Famille. Hij wordt ervan verdacht de Interhamwe geholpen te hebben bij de eliminatie van Tutsi die hun toevlucht hadden gezocht tot zijn kerk (zie informatie in het administratief dossier.) Generaal Munyakazi wordt er nu van beschuldigd met Munyeshaka te hebben samengewerkt. Het is omwille van deze zaak, waarin u als getuige werd opgeroepen, dat u uiteindelijk het land bent ontvlucht. Het is hoogst bevreemdend dat de naam Wenceslas Munyeshaku u niets zegt, wanneer u van zo dichtbij betrokken zou zijn.

Alhoewel u in 1994 pas veertien jaar werd, betreft het hier een dermate ingrijpende gebeurtenis in uw leven, dat van u redelijkerwijze verwacht kan worden dat u de belangrijkste (en zeker de visueel waarneembare) feiten zich nog zou herinneren. Doordat u ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd over deze periode, maakt u evenmin aannemelijk dat u in 2005 gevraagd werd te getuigen tegen generaal Munyakazi, omwille van uw verblijf in de Ste-Famille in 1994.

Bovendien is het in het geheel onduidelijk waarom men wilde dat u in het bijzonder tegen generaal Munyakazi zou getuigen, terwijl er honderden andere overlevenden zijn van de Ste-Famille kerk en reeds tientallen onder hen getuigenissen tegen Munyakazi hebben afgelegd (zie informatie in het administratief dossier).

Ook in verband met uw arrestatie op 25 april 2005 dient te worden vastgesteld dat u hierover tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd. Voor de Dienst Vreemdelingen zaken (DVZ) verklaart u dat u om 8 uur 's morgens gearresteerd werd (DVZ gehoorverslag, dd. 18 mei 2005, vraag 42, p. 4). Voor het CGVS verklaart u echter dat u om 8 uur 30 's avonds gearresteerd werd (CGVS gehoorverslag, p. 18 en 25). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u voor de DVZ enkel hebt vermeld dat u om 8 uur werd gearresteerd, maar niet gepreciseerd hebt dat het 's morgens was. Het gehoorverslag van de DVZ is op dit punt niettemin duidelijk. Het gehoorverslag werd in het Kinyarwanda voorgelezen en door u voor akkoord ondertekend. Het betreft hier de concrete omstandigheden van de arrestatie die de directe aanleiding vormde voor uw vlucht.

In ieder geval verklaart u dat u vervolging vreest omwille van de beschuldigingen die u geuit hebt aan het adres van het FPR op het moment dat u zou gevraagd zijn te getuigen tegen Munyakazi. In de mate dat geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u opgeroepen werd om tegen Munyakazi te getuigen, quod non, dient te worden vastgesteld dat uw protest tegen de regering beperkt bleef tot een éénmalig feit (de belediging in april 2005 tegenover gacaca-ambtenaren en op 25 april 2005 in een politiebureau).

U was voordien nooit politiek actief. U hebt nooit protest geuit tegen de Rwandese regering tot aan het bezoek van de twee ambtenaren van de gacaca en u kende tot april 2005 nooit problemen met de autoriteiten. Uw kritiek betrof het feit dat de militairen van het FPR die in 1994 ook burgers hebben vermoord, vrijuit gaan. Met name uw vader werd door FPR militairen gearresteerd en is sindsdien verdwenen. U of uw tante hebben in de jaren nadien echter nooit een officiële klacht ingediend omwille van de verdwijning van uw vader. U bent bovendien nauwelijks op de hoogte van de concrete omstandigheden van de arrestatie van uw vader. U weet niet wie uw vader beschuldigd of verraden heeft of wie de militairen waren die hem arresteerden. Hieruit blijkt dat uw protest in 2005 helemaal niet in het verlengde lag van eerdere stappen om de moord op uw vader op te helderen. Ook het feit dat u na 1994 nooit andere overlevenden van de Ste-Famille opzocht, dat u geen contact zocht met verenigingen voor overlevenden van de genocide en dat u in de jaren na de genocide nooit iets gehoord hebt over Wenceslas Munyeshaka, wijst erop dat u op politiek vlak (maatschappelijk debat) niet actief was.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat u na uw beweerde ontsnapping in de nacht van 8 op 9 mei 2005 nog tot 14 mei 2005 in Kigali bleef. U hebt in die tijd niets meer vernomen dat erop wijst dat u na uw ontsnapping gezocht werd, alhoewel u tot op de laatste dag in contact stond met uw tante. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u na uw vlucht naar België in Rwanda nog gezocht zou zijn.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de Rwandese autoriteiten u bij een terugkeer naar Rwanda zullen aanzien als een politieke tegenstander en u hiervoor zullen vervolgen.

U legt vier medische attesten voor in verband met uw psychische gezondheidstoestand (drie attesten van de centrumarts (W.) Lauwers, dd. 20/05/05, 10/06/05, 15/06/05) en één attest van Dr. Choustoulakis (dd. 29/08/05). Tijdens de gehoren die u voor de DVZ en voor het CGVS hebt afgelegd bleek dat u uw vluchtrelaas kon uitleggen zonder dat hierbij problemen rezen. Uit de analyse van de medische attesten door de Psy-Support Cel van het CGVS (dd. 23/06/2005), blijkt dat de attesten niet van die aard zijn om het bovenstaande te wijzigen, omdat uit de gehoorverslagen blijkt dat uw psychische problemen niet leidden tot ernstige verstoringen van de cognitieve functies. Tijdens uw gehoor ten gronde legt u enkel een attest voor van Dr. Choustoulakis, waarin hij slechts stelt dat hij uw medische en psychologische zorg op zich heeft genomen.

Gelet op het voorgaande kan geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, vastgesteld worden. De documenten die u ter ondersteuning van uw asielaanvraag voorlegt (Rwandese identiteitskaart, getuigenis van Centre de Lutte contre l'Impunité, doktersattest dd. 20/05/05), kunnen het bovenstaande niet wijzigen. De identiteitskaart betreft geen gegevens die in twijfel werden getrokken. De getuigenis heeft enkel betrekking op de algemene situatie in Rwanda. Het doktersattest tenslotte bevestigt dat u letsels hebt

aan uw zij, maar vermeldt niets over de concrete omstandigheden waarin u de letsels opliep.

De fax van het BCHV, die hierboven reeds werd aangehaald, bevat evenmin andere elementen die het bovenstaande kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (R.v.St., nr. 168.403, 2 maart 2007; R.v.St., nr. 166.392, 8 januari 2007).

De Raad stelt vast dat het initieel verzoekschrift gedateerd werd op 28 juli 2005, doch dat het blijkens de briefomslag ingediend werd op 29 december 2005 tegen de bestreden beslissing die op 13 december 2005 aan verzoekster werd verstuurd.

Het schrijven van 29 december 2005 stelt:

"Verzoekster heeft zojuist een notificatie gekregen van een beslissing tot weigering tot herkenning (sic) van haar hoedanigheid van vluchteling d.d. eerste december 2005 met notificatie d.d. 13 december 2005 en ontvangen bij de post 15 december 2005. Met huidig schrijven leidt cliënte een beroep tegen voormelde beslissing in teneinde zich te beschermen tegen de gevolgen van een mogelijke uitsluiting.

Zij zal u binnen een redelijk termijn een bijkomend verzoekschrift overmaken met de motieven waarop zij haar betwisting steunt.

Ik dank U om huidig verzoekschrift te willen inwilligen en verblijf met bijzondere hoogachting, (...)"

Het verzoekschrift maakt geen melding van een geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel, evenmin wordt aangeduid op welke wijze een rechtsregel of rechtsbeginsel zou geschonden zijn. Het verzoekschrift brengt niet één duidelijke en voldoende nauwkeurige grief aan tegen voormelde bestreden beslissing terwijl het wettelijk of reglementair voorschrift luidens hetwelk het beroep bij een administratief rechtscollege – *in casu* de toenmalige Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen – gemotiveerd moet zijn, van substantiële aard is (R.v.St., 165.002, 22 november 2006).

Aangezien het verzoekschrift van 29 december 2005 niet voldoet aan de toen geldende ontvankelijkheidsvoorwaarden, *in casu* artikel 4, 5° van het KB van 19 mei 1993 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dat bepaalde dat het verzoekschrift "*een uiteenzetting van feiten en middelen*" dient te bevatten, stelt de Raad ambtshalve vast dat het beroep niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juli 2008 door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter,

dhr. R. SANEN,

rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.